

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2017 roku Sąd Rejonowy w Zgierzu zasądził od (...) S.A. w W. na rzecz:

- a. K. K. kwotę 17.500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 kwietnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty oraz oddalił powództwo K. K. w pozostałym zakresie,
- b. M. K. kwotę 30.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 kwietnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- c. A. C. kwotę 21.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 kwietnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- d. Z. C. kwotę 21.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 kwietnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- e. J. S. kwotę 21.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 kwietnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- f. D. B. kwotę 21.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 kwietnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

oraz orzekł o kosztach procesu. (wyrok – k. 276-277)

Od powyższego wyroku apelację złożył pozwany, zaskarżając wyrok w części, to jest w zakresie:

- a. punktu 1 co do odsetek ustawowych za okres od dnia 3 kwietnia 2015 roku do dnia 29 lipca 2015 roku zasądzonych od kwoty 17.500 (siedemnaście tysięcy pięćset) zł,
- b. punktu 4 co do odsetek ustawowych za okres od dnia 3 kwietnia 2015 roku do dnia 29 lipca 2015 roku zasądzonych od kwoty 30.000 (trzydzieści tysięcy) zł,
- c. punktu 5 co do odsetek ustawowych za okres od dnia 3 kwietnia 2015 roku do dnia 30 lipca 2015 roku zasądzonych od kwoty 21.000 (dwadzieścia jeden tysięcy) zł,
- d. punktu 6 co do odsetek ustawowych za okres od dnia 3 kwietnia 2015 roku do dnia 29 lipca 2015 roku zasądzonych od kwoty 21.000 (dwadzieścia jeden tysięcy) zł,
- e. punktu 7 co do odsetek ustawowych za okres od dnia 3 kwietnia 2015 roku do dnia 29 lipca 2015 roku zasądzonych od kwoty 21.000 (dwadzieścia jeden tysięcy) zł,
- f. punktu 9 co do odsetek ustawowych za okres od dnia 3 kwietnia 2015 roku do dnia 29 lipca 2015 roku zasądzonych od kwoty 21.000 (dwadzieścia jeden tysięcy) zł.

Wyrokowi zarzucił:

- 1. naruszenie przepisów postępowania, mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 316 § 1 k.p.c. oraz art. 328 § 1 k.p.c. poprzez błędne dokonanie ustaleń faktycznych w zakresie daty początkowej naliczania odsetek od zasądzonej kwoty zadośćuczynienia,

2. naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 i 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych i w zw. z art. 455 § 1 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie tych przepisów do roszczenia o odsetki od zasądzonych kwot zadośćuczynienia.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punktach 1, 4, 5, 6, 7 i 9 poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonym zakresie. (apelacja – k. 298-299)

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja jest uzasadniona.

Jak trafnie zarzuca apelujący błędnie Sąd Rejonowy ustalił datę zgłoszenia szkody pozwanemu, przyjmując, że miało to miejsce pismem z dnia 29 lutego 2015 roku. Data ta wprawdzie wynika z uzasadnienia pozwu, jednakże pozostaje w ewidentnej sprzeczności z załączonymi do sprawy dokumentami. Jak wynika z pisma – zgłoszenie szkody (k.43), na które powołuje się strona powodowa jest ono opatrzone datą 29 kwietnia 2015 roku, a nie 29 lutego 2015 roku. Pismo to skierowano do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, który pismem z dnia 25 czerwca 2015 roku (k.49) przekazał sprawę do dalszego załatwienia do pozwanego towarzystwa. Jak wynika z akt szkodowych pozwanego towarzystwa, których wydruki załączył do apelacji pełnomocnik pozwanego zgłoszenie szkody co do K. K., M. K., Z. C., J. S. i D. B. nastąpiło w dniu 29 czerwca 2015 roku, a co do A. C. w dniu 30 czerwca 2017 roku (k.303-315). Zarzut naruszenia wskazanych w apelacji przepisów prawa procesowego tj. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 316 § 1 k.p.c. w zw. z art. 328 § 1 k.p.c. jest więc uzasadniony.

Powyższe uchybienie skutkuje tym, że prawidłowo ustalony przez Sąd Rejonowy termin 30 dni na likwidację szkody na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym funduszu gwarancyjnym i polskim biurze ubezpieczycieli komunikacyjnych (tj. z dnia 8 lutego 2013 r. Dz.U. z 2013 r. poz. 392) winien być liczony w stosunku do K. K., M. K., Z. C., J. S. i D. B. od dnia 29 czerwca 2015 roku, a w stosunku do A. C. od dnia 30 czerwca 2017 roku. Pozwany popadł zatem w opóźnienie w spełnieniu świadczenia od dnia 29 lipca 2015 roku w stosunku do wskazanej grupy powodów i od dnia 30 lipca 2015 roku w stosunku do pozwanej A. C.. Zarzut naruszenia art. 481 § 1 k.p.c. w zw. z art. 14 ust. 1 powołanej ustawy i w zw. z art. 455 k.c. jest więc także uzasadniony.

Powyższe skutkuje tym, że na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego.

Ponieważ apelacją okazała się uzasadniona w całości powodowie winni zwrócić pozwanemu koszty postępowania apelacyjnego. O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. Sąd zasądził od powodów na rzecz pozwanego kwoty stanowiące sumę opłat od apelacji, wniesionych co do każdego z powodów oraz kwoty kosztów zastępstwa procesowego ustalone na podstawie § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie. Sąd miał na uwadze, że postępowanie w sprawie zostało wszczęte pod rządami poprzedniego rozporządzenia z 2002 roku w tym przedmiocie. Jednakże § 21 powołanego rozporządzenia z dnia 22.10.2015 roku stanowi, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji. Wobec wszczęcia postępowania apelacyjnego pod rządami rozporządzenia z dnia 22.10.2015 roku to rozporządzenie ma zastosowanie do stawek wynagrodzenia dla pełnomocnika pozwanego za postępowania apelacyjne, w brzmieniu od dnia 27.10.2016 roku.

Wskazania wymaga, że Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zastosowania w sprawie art. 102 k.p.c. w zakresie kosztów postępowania apelacyjnego. Niezależnie od sytuacji materialnej powodów podkreślić należy, że powodowie na mocy zaskarżonego wyroku uzyskali relatywnie duże świadczenia od pozwanego i już z tych środków będą mogli pokryć zasądzone koszty postępowania apelacyjnego na rzecz pozwanego.